

samme gælder Fordringer af de i § 72 Nr. 2 og Nr. 3 nævnte Arter, for hvilke Skibets Værdi bestemmes i samme Havn.

De, der har Krav paa Erstatning for Skade paa Person hidrørende fra samme Ulykkeshændelse, fyldestgøres af det særlige Ansvarsbeløb, der er fastsat i § 71, 2det Stykke. Faar de ikke fuld Dækning af dette Beløb, fyldestgøres de for Resten af deres Krav sammen med andre Fordringshavere efter Reglerne i denne Paragrafs 1ste Stykkes 1ste Punktum.

§ 76.

Vil Rederen paaberaabe sig Begrænsning af sit Ansvar, paahviler det ham at føre Bevis for Skibets Værdi ved de afgørende Tidspunkter og for Størrelsen af de Beløb, der er nævnt i § 73 Nr. 2, eller for Skibets Drægtighed.

§ 77.

Opstaar der Tvist om Grænsen for Rederens Ansvar eller om Fordelingen af Ansvarsbeløbet, kan Rederen kræve Sagen afgjort af en Dispachør. Har han gjort dette, kan dog enhver Fordringshaver anlægge Søgmaal til Fastsættelse af, hvor stor hans Fordring vilde være, hvis Rederens Ansvar ikke var begrænset, og Rederen kan forlange, at Dispachøren skal sætte bestemte Fordringshavere en passende Frist, inden hvilken de skal have anlagt saadant Søgmaal.

Finder Dispachøren Grund dertil, kan han med et Varsel af højst tre Maaneder indkalde Fordringshavere paa den Maade, han i det enkelte Tilfælde anser for mest hensigtsmæssig.

Enhver af de interesserede er pligtig til at meddele Dispachøren alle de Oplysninger og Bevisligheder, som han anser for nødvendige.

Omkostningerne ved Dispacheringen bæres af Rederen.

Tvistigheder om Rigtigheden af Dispachørens Afgørelser kan indbringes for Domstolene.

§ 78.

Har Rederen, for at afværge Arrest eller for at faa en Arrest ophævet, stillet Sikkerhed for det fulde Ansvarsbeløb, gælder Sikkerheden som stillet til Fordel for alle de Fordringshavere, overfor hvem Begrænsningen kan paaberaabes, og ingen af disse kan kræve yderligere Sikkerhed.

Er Sikkerhed stillet for et lavere Beløb, eller er flere Sikkerheder stillet efter hverandre, bestemmes Virkningerne i Mangel af Overenskomst mellem Parterne af Retten, saaledes at Grænsen for Ansvarret ikke overskrides.

§ 79.

Har Rederen udbetalt alt, hvad der efter Reglerne om Begrænsning af Ansvarret paahvilede ham, og viser det sig senere, at andre Fordringshavere havde samme eller bedre Ret, er Rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, saafremt det maa antages, at han, da Udbetalingen fandt Sted, ikke kendte til disses Krav og ikke ved behørig Undersøgelse kunde have skaffet sig Kundskab om dem.

Den Fordringshaver, der har oppebaaret, hvad der rettelig tilkom en anden, svarer med det oppebaarne Beløb for dennes Fordring, saafremt han havde Kundskab om den, da han modtog Betaling.

§ 80.

I Tilfælde af Søgmaal eller anden Retsforfølgning mod Rederen for en Fordring, for hvilken hans Ansvar er begrænset, kan det paa Begæring af Rederen bestemmes, at